

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 302.

Solgte Session.

73de Møde.

Løverbagen den 5te Januar. Kl. 12.

(Fortsat.)

J. M. Hansen (fortsat): Naar man blot siger, at Fleertallet af Menighedens Medlemmer beslutter, om der skal oprettes Menighedsraad eller ei, indgaaes derved ogsaa, hvad den ærede Rigsdagsmand for Ødense Amts 7de Valgfreds (C. Petersen) omtalte om den mindre behagelige Stilling, hvori en Præst kommer, naar han modsætter sig et Menighedsraads Oprettelse, og Kultusministeriet derpaa efter Andragende fra Menigheden beslutter, at det skal oprettes. Præsten vil desuden, forekommer det mig, heller ikke kunne paa en gunstlig Maade være Medlem af Menighedsraadet som „født“ Medlem; han er Menighedsmedlem som ethvert andet Medlem, og han kan vælges som Medlem af Menighedsraadet, naar der skal vælges dertil, men han bør efter min Mening ikke være født Medlem deraf. Meget mindre bør de andre ved Menigheden ansatte Præster, der ere nævnte i S. 4, Capellaner og Katecheter, være fødte Medlemmer. Det vil naturligtvis være et overordentlig sjældent Tilfælde, at Sognepræsten ikke vil blive valgt til Medlem af Menighedsraadet, og han staaer som valgt Medlem ganske anderledes lige med de Andre og kan ganske anderledes udøve en heldbringende Virksomhed, det er en Selvsølgelse, at jeg ligeledes mener, at han heller ikke udenvidere kan være Formand. Jeg troer, det vil bidrage til en god Samvirkelse mellem

Præsten og Menigheden, naar han kun bliver Medlem af Menighedsraadet gennem Valg. Naar man nu gaar over til Bestemmelse om Valget og Valgbarhed, saa er der Bestemmelsen om, hvad allerede flere ærede Talere have omtalt, at det ikke er tilstrækkeligt, at Vedkommende er 30 Aar gammel og hører til den danske Folkekirke, men at han ogsaa skal have „fuld Afgang til Kirkens Goder“. Dette er efter min Mening et meget ubestemt Udtryk. Hvad skal der egentlig forståes derved? Har ikke ethvert myndigt Medlem af Folkekirken fuld Afgang til sammes Goder? Er han gjort umyndig, er han sindssvag eller i lignende Tilfælde, er det en anden Sag; men har han ellers ikke fuld Afgang til Kirkens Goder? (Fischer: Kirketugten!) Fuld Afgang til at komme under Kirketugten kan dog ikke være Meningen; Ingen vil sætte Præis paa at komme under den. Disse ubestemte Udtryk i Loven maae forandres; man maa frygte meget mere for, hvad man ikke forstaaer, end for hvad man forstaaer; thi under hvad man ikke forstaaer, kan ligge noget meget Farligt, og det vil derfor være en nødvendig Betingelse for, at jeg skal kunne give min Stemme til Loven, at den nævnte Bestemmelse enten bliver udtrykt paa en anden Maade, saa at Enhver kan see, hvad det betyder, eller at den aldeles falder bort. — Det forekommer mig, at her alene maa være Tale om de to Forme, under hvilke Menighedslivet i Folkekirken skal kunne bevæge sig, og at her er ikke Tale om selve det christelige Liv, og jeg troer, at de ærede Talere have Aret, som sige, at det ikke er Formene, men Livet, det kommer an paa. Livet maa, for